

Sjätte söndagen i Treenighetstid

Lärjungaskapets sändning – Det stora fiskafängets söndag

1 Kung. 19:11-21; 1 Kor. 1:18-25; Luk. 5:1-11; Ps. 27:1a, 11-12, 14

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

En av de mer tabubelagda sakerna att göra idag, måste vara att säga till en medmänniska att denne har potential att förändra sig. Inte kritisera, inte döma, inte håna, vara elak eller sarkastisk; men att säga att förändring är nödvändig.

Temat idag, sjätte söndagen i Treenighetstid, är lärjungaskapets sändning. Genom Evangeliet hörde vi Jesus tala om för fiskarna att de skall gå och bli människofiskare; vi såg hur de lägger av sig gammalt bruk för att göra på ett nytt vis.

Så vad passar väl bättre än att, genom dopets fullbordande, ta upp en ny medlem i Kyrkans fulla gemenskap; hälsa en medmänniska välkommen hem? Och så är varje sådant tillfälle en påminnelse till oss alla, om de löften vi givit och de vi genom dopet givits.

Inträdet i Kristi Kyrka är inte en slutpunkt; inte ett mål i sig. Precis som för Simon, Jakob och Johannes i mötet med Sanningen där på stranden vid Gennesarets sjö var en startpunkt, så är också dopet en början på en ny väg. Vad Jesus sa till fiskarna när han bad dem kasta ut sina nät igen, var: *gör såbär i stället*. Och för oss, som har valt att följa Honom, är detta en daglig påminnelse: gör på det nya viset. Inte vilket nytt sätt som helst, utan så som vår Herre, Jesus Kristus, lär oss. Han som sade: "Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut."¹

Som döpta är vi upptagna i det nya livet; i livet i och med Kristus. Som döpta bör vi också vara upptagna med att leva som den nya människan. För vad det handlar om; det vår Herre pekar på i det han säger *gör såbär istället*, är förändring.

Lärjungaskapets sändning... I begreppet sändning finns en rörelse; en riktning ut från något. Och Jesus befäller, som vi hörde, lärjungarna att gå ut och göra alla folk till lärjungar. Det är därför lätt att tro att man som kristen förväntas vara sänd med uppdraget att förändra världen. Men uppdraget vi har fått är långt större, svårare och mer uppfordrande. Det handlar om att förändra sig själv!

---

¹ Matt 28:18-20

Vår Herre, Jesus Kristus, befalld oss aldrig att förändra andra, men att leva så att vi tar vara på vår potential och förändrar oss själva; att vi gör på det nya sättet och att vi därigenom – som goda exempel – inspirerar andra att också förändras, låter sig döpas och tas upp i Kristi Kyrka; det sammanhang som är nödvändigt för oss att nå målet.

Vi bör, som döpta, vara fullt upptagna med att förändra oss själva i samklang med Guds, vår Skapares, vilja att bli lika Honom; gudomliggöras.

Vi sjöng i Psaltarpsalmen: ”Visa mig, Herre, din väg, led mig på en jämn stig för mina förföljares skull.”² Vi ber om att bli visade på rätt väg. På den förändringens väg som leder hem. Vi ber till och med om att vägen skall vara framkomlig och enkel (inte lätt!) så att till och med våra förföljare skall kunna följa oss och ta intryck.

Ja, det är i sanning ett tabu idag då alla har sin egen sanning, att uppmana till personlig förändring. Det kan kännas som att vara på verkligt djupt vatten. Men Jesus sade just det: ”Far ut på djupt vatten och lägg ut era nät till fångst.”³ Ta er ut i situationer där ni inte bottnar och gör där på det nya viset. Var inte rädda för att visa andra att ni har förändrats.

Lägg märke till att det är stor skillnad mellan att förändra världen och att vara i världen och visa att man själv är förändrad. Just det är skillnaden mellan yta och djup.

Förra söndagen⁴ pratade vi om förhållandet mellan yta och djup. Då ställdes frågan när Kyrkan är sig själv: på ytan eller på djupet? Jag sade då att ytan odlar förakt för Faderns stora godhet, mildhet och tålmod och att djupet är en förutsättning för att vi skall kunna förstå den, Hans, godhet som för människan till omvändelse. Samma förhållande gäller människan. Det är på djupet av oss själva förändringen måste ske för att vi skall vara oss själva.

Alla mänskliga försök att förändra andra och världen är bara ytliga rörelser. Allt som görs för att förändra andra är inget annat än försök att rättfärdiga sin egen vilja och sina egna passioner. När vi är villiga att själva förändras efter Guds vilja, för att nå vår fulla potential, då går vi på djupet. Då är vi levande förebilder för våra medmänniskor. Då, men först då, kan också världen förändras.

Att vi predikar Kristi kors och att vi har potential att i ljuset av Guds kärlek för människan förändras låter, för att citera den helige aposteln Paulus som dårskap. Och i synnerhet för hedningarna. ”Men för de kallade, både judar och greker, predikar vi Kristus som Guds kraft och Guds vishet. Ty Guds dårskap är visare än människor, och Guds svaghet är starkare än människor.”⁵

Ja, världen runt omkring oss kan upplevas som dåraktig. Och i många stycken är den det. Låt oss därför glädjas idag då vi nalkas Herrens heliga nattvard i vetskap om att vi från och med idag är fler som har tillgång till mysteriet än vad vi var igår.

Välkommen i Kyrkans fulla gemenskap och, systrar och bröder; låt oss vara ivriga i att stödja varandra i växt, kärlek och förändring!

---

² Ps. 27:11

³ Luk. 5:4b

⁴ Femte söndagen i Treenighetstid, predikan i Vår Frus kapell, Stockholm

⁵ 1 Kor. 1:23-25